

[Tove Jørgensen]

omfang, som der er behov for, efter at krisen rigtig har sat sig fast. Det er også særdeles psykisk belastende for personer, der får invalidepension, at skulle op og tigge og redegøre for hver en øre, som de ikke kan tjene ved arbejde, samtidig med at de skal udsættes for den almindelige mistænkeliggørelse for at være arbejdssky, som møder de arbejdsløse i dag.

Det er rigtigt, som fru Lilli Gyldenkilde nævnte, at gruppen hele tiden har haft det svært, og at det især er kvinder, der bliver ramt af problemerne. Derfor havde vi ønsket, at det var et af de problemer, der kunne være indgået i debatten allerede på nuværende tidspunkt, og vi skal beklage, at det ikke bliver tilfældet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om afgift på hunde [af Jens Møller (KrF) m. fl.]
(Lovforslag nr. L 199. Fremsat 16/2 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Lad mig straks sige, at jeg er skeptisk over for dette lovforslag, men at jeg ikke hermed totalt afviser intentionerne i det. Jeg får lige så vel som forslagsstillerne og formentlig mange af ordførerne en daglig strøm af henvendelser i anledning af denne sag, hvilket måske nok kan gøre et vist indtryk.

Jeg tror imidlertid, at forslagsstillerne vil være enige med mig i, at forslaget rejser en lang række problemer, som vi nærmere skal vurdere formentlig under det kommende udvalgsarbejde. Der er administrative problemer, der er problemer vedrørende forholdet mellem provenuet og administrationen af den pågældende afgift, der er kontrolmæssige problemer, og der er problemer i forbindelse med, hvorledes socialministeren skal fastsætte regler, som det hedder i § 3, hvorefter folke- og invalidepensionister og andre grupper af mindrebemidlede kan få afgiften refunderet hos den sociale forvaltning. Alle disse problemer, som jeg her har rejst, har altså medført, at min grundlæggende holdning er skeptisk, men at jeg naturligvis meget gerne medvirker til en nærmere undersøgelse under det kommende udvalgsarbejde.

Camre (S):

I socialdemokratiet har vi forstået, at det, der specielt er sigtet med kristeligt folkepartis forslag, er at modvirke det, man kalder, at dyrene ofte er prisgivet under den nuværende lovgivning, hvor de alt for let anskaffes som et legetøj uden tanke på det ansvar, man påtager sig ved at tage et levende væsen til sig, og jeg vil gerne sige, at vi har stor forståelse for det synspunkt, der her ligger til grund.

Da den tidligere hundeskat blev ophævet på initiativ af VKR-regeringen i sin tid, pegede vi under behandlingen på, at man kunne give kommunernes en ret til efter behov og eget ønske at indføre en afgift. Det vandt ikke tilslutning, men det var måske en tanke, man kunne tage op i denne forbindelse.

Jeg synes, vi skal se på disse ting i udvalget. Det kan være svært at bedømme umiddelbart, om et forslag som det foreliggende med en afgift på 200 kr. helt kan opfylde formålet, og jeg finder derfor, vi har behov for at drøfte det nærmere i udvalget.

Dohrmann (FP):

Forslagsstillerne skriver i bemærkningerne bl. a., at loven om afgift på hunde vil medføre øget beskæftigelse ved opførelse af hundetoiletter. Fremskridtspartiet mener ikke, at opførelse af hundetoiletter vil have den store beskæftigelsesmæssige effekt. Vi mener i det

[Dohrmann]

hele taget, at dette er et hundefjendtligt forslag, og vil gå imod.

Ellemann-Jensen (V):

I venstre har vi stor sympati for forslagsstillernes intentioner om at forbedre vilkårene for vore firbenede venner, hundene. Vi ser også med sympati på tanken om flere hundetoiletter, og vi ser med om muligt endnu større sympati på de hunde, der hensynsfuldt benytter sådanne hundetoiletter.

Men alligevel er vi skeptiske over for forslaget om en hundeafgift med det vældige undtagelses- og administrationsapparat, som jo skal opbygges, hvis man følger lovforslaget, sådan som det er skitseret. Vi forudser f. eks. problemer med, hvordan man skal udskille de hunde, der ikke færdes på offentlige områder. Skal de have gule nummerplader, eller hvordan vil man klare det? Vi ser mange problemer, som vi naturligvis vil undersøge under det saglige udvalgsarbejde, som vi giver vores tilslutning til.

Men vi er altså skeptiske, også selv om man henviser til, at bygning af flere hundetoiletter ville kunne løse nogle beskæftigelsesmæssige problemer. Der må findes andre udveje for at løse dette delikate problem, og det er vel først og fremmest kommunernes opgave at tage sig af den sag.

Hagen Hagensen (KF):

Vi vil gerne være med til at gøre forholdene så gode som muligt for husdyr og deres mennesker – eller måske bør det siges i omvendt rækkefølge – men når det er sagt, vil jeg godt tilføje, at vi fortsat ikke tror, den her foreslåede afgift, der jo i øvrigt skal ses i sammenhæng med de øvrige forslag, som kristeligt folkeparti har fremsat, og som kommer til behandling her senere på dagen, kan løse eller afhjælpe problemerne i forbindelse med hunde. Jeg skal ganske afstå fra at tale om alle de enkeltheder, der er i forslaget, og som naturligvis, bortset fra den ene eller den anden mærkning af hunde, kunne komme på tale, og vil blot sige, at vi vil være med til at vurdere forholdene under udvalgsarbejdet.

Bollmann (CD):

På CDs vegne må jeg sige, at jeg har svært ved at udtale nogen som helst sympati for

dette forslag. Vi er principielt imod alle mulige former for særavgifter, og denne gang er det altså hundeejerne, der skal jagtes. Jeg tror ikke på forslagsstillernes argument om, at hunde kun bruges som legetøj, og at den foreslåede afgift skulle give hundeejerne et større ansvar. Jeg skal også afholde mig fra at kommentere de enkelte fritagelsesbestemmelser, men jeg forudser dog, at de vil blive nok så vanskelige at administrere.

CD kan ikke støtte dette forslag.

Alfred Hansen (DR):

Vi mener ikke, det er flere afgifter, det danske folk hungrer efter. Man opstiller godt nok fra forslagsstillernes side nogle gode hensigter med hensyn til, hvad disse penge skal bruges til, nemlig at der skal opstilles hundetoiletter, og hvis man kunne få garanti for, at alle hundehømhømmere fremover ville blive fjernet, så kunne man måske have en vis sympati for det.

Forslaget virker ret så bureaukratisk, og jeg vil gerne tilslutte mig det synspunkt, som ordføreren fra venstre fremsatte, nemlig at det nok må være en kommunal opgave. Kommunerne burde måske have ret til at opkræve en sådan afgift, som så skulle kunne dække de forureningsbekæmpende initiativer, som kommunerne ønsker at iværksætte, dels for at skaffe hundene ordentlige forhold, dels for at holde rent efter hundene.

Vi kan ikke støtte det foreliggende forslag.

Jens Møller (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at beklage, at jeg ikke var til stede under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 71. Det skyldes en misforståelse.

Det er rigtigt, som nogle har nævnt, at dette lovforslag skal ses i forbindelse med de to næste sager på dagsordenen, hvilket også fremgår af, at der er fælles skriftlig ordførertale til de 3 forslag. Tanken med disse forslag er at prøve på at få en vis regulering af forholdene omkring dyrehold, især i byerne, idet det jo er en erfaring, at det er noget, der har givet mange vanskeligheder og mange problemer. Det er mange forskellige grupper af mennesker, der kommer i vanskeligheder, foruden at også dyrene gør det i en vis udstrækning.

[Jens Møller]

Det lovforslag, vi behandler her, handler specielt om afgift på hunde. Jeg vil sige med det samme, at formålet med dette er ikke først og fremmest at få penge i de offentlige kasser, her specielt i kommunekassen, men det drejer sig om at få begrænset antallet af det, man kunne kalde uovervejede køb af hunde. Der sker desværre ofte det, at man ser nogle små søde hundehvalpe, man har måske børn, som synes, de er forfærdelig søde, og så går man hen og anskaffer sig en hund – uden tanke på, hvad det egentlig betyder at have ansvaret for et levende væsen. Det er ikke det samme som at anskaffe en ting, som man kan kassere, hvis man ikke har brug for den mere. Resultatet er, at der i danske hjem rundt omkring findes adskillige af den slags hunde, som ikke er særlig velset i det hjem, hvor de er, som ikke bliver passet særlig godt, fordi alle vil skyde ansvaret fra sig over på de andre. Det er til gene for de mennesker, der uovervejede har fået anskaffet et sådant dyr, og som måske alligevel ikke har hjerte til at få det afskaffet igen. Det er til gene for andre mennesker, som måske ikke ønsker at have hunde i nærheden og da slet ikke deres efterladenskaber, for sådanne hunde bliver normalt ikke ordentlig opdraget, og det er bestemt heller ikke til gavn for de stakkels hunde, der må leve i en sådan atmosfære, hvor de mangler den kærlighed, som lige så vel som for mennesker også er nødvendig for dyr.

Jeg skal sige tak til de af ordførerne, der har udtrykt sig positivt, og her vil jeg især nævne hr. Camre, som ganske klart har vist, at han har forståelse for de problemer, det drejer sig om her. Der er ganske rigtigt visse problemer i det, og dem er vi netop meget glade for at kunne få lejlighed til at diskutere i udvalget. Vi håber, vi også kan få henvendelse fra en række dyreværnsforeninger, så vi ad den vej kan få ekspertudtalelser om, hvordan disse forskellige paragraffer eventuelt kan ændres, så de kommer til at virke helt efter hensigten.

Hr. Ellemann-Jensen nævnte bestemmelsen om hunde, der ikke færdes på offentligt område. Det, der her tænkes på, har specielt interesse ude på landet, på gårdene, hvor man jo ofte har hunde, der kun færdes på denne gård, altså på privat grund. Det er dem, vi mener bør holdes udenfor, som ikke skal ind under denne afgift. De undtagelses-

bestemmelser, der er foreslået, drejer sig om specielle tilfælde, hvor man synes det ville være urimeligt med en sådan skat, f. eks. fordi der er tale om steder, hvor man af mere eller mindre sociale grunde bør have mulighed for at holde hund.

Vi mener, at dette med hundetoiletterne, som er nævnt fra forskellig side, er en detalje. Det er tænkt som et forslag til, hvordan det kunne gøres. Vi mener, at disse penge principielt bør anvendes til fordel for dyrene, og det kan altså tænkes gjort ad den vej, men det kan også foregå på anden måde. Vi har f. eks. dyrehospitaler rundt omkring, hvor dyr, der er kommet til skade, kan indbringes, og ved at reservere nogle af disse penge til sådanne dyrehospitaler ville der være mulighed for, at også mindrebemidlede kunne få deres dyr behandlet. Der ville også være større mulighed for, at dyr, der blev optaget, og som man ikke vidste hvem tilhørte, også ville kunne blive behandlet på en rimelig måde på dyrehospitalerne.

Tak til de ordførere, der har været positive. Jeg håber, det vil lykkes igennem udvalgsarbejdet at få forslaget modificeret så meget, at vi kan få et flertal for det. Jeg tror, det ville være til virkelig gavn både for de mennesker, der holder af hunde og gerne vil holde hund, og for de mennesker, der gerne vil være fri, og også for hundene selv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om leje. (Om retten til at holde mindre husdyr) [af Jens Møller (KrF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 200. Fremsat 16/2 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Ove Hove):

Dette lovforslag er en genfremsættelse, men med den tilføjelse, at man foreslår, at der uden videre skal være mulighed for at holde husdyr, som ikke behøver at forlade lejligheden, altså fugle og andre mindre dyr.

Med hensyn til den tilføjelse til det oprindelige lovforslag kan jeg oplyse, at normalt er der, så vidt vi er bekendt med det, ingen problemer med sådanne småfugle og andre små dyr i en lejet lejlighed. Problemet kommer først, hvis det får et sådant omfang, at det er til gene for naboerne, og dette problem løser det foreliggende lovforslag ikke.

Ved første behandling af lovforslaget, da det sidste gang var til behandling her i tinget i januar 1976, anførte den daværende boligminister en række synspunkter, som talte imod gennemførelsen af dette lovforslag, og jeg kan tilslutte mig disse synspunkter, selv om jeg absolut forstår de intentioner, der ligger bag ved lovforslaget. Jeg vil dog gerne gøre den yderligere bemærkning, at jeg tror, at spørgsmålet om hundehold, som det også er sagt ved tidligere behandlinger, løses gennem beboerdemokratiet, sådan som der er givet mulighed for det ved ændring af loven i 1975. Så vil jeg godt føje til, at disse afgørelser rent beboerdemokratisk ikke nødvendigvis behøver at være så kategoriske, at man ikke har mulighed for at tage særlige menneskelige hensyn, når der måtte foreligge helbredsmaessige eller andre grunde dertil. Det skal dog bemærkes, inden jeg afviser forslaget.

Preben Steen Nielsen (S):

Dette lovforslag er jo et fast bjæf fra kristeligt folkeparti, idet det er tredje gang, det er fremsat her i folketinget. Man har dog denne gang forsøgt at give det et par ekstra kødben ved at foreslå nogle tilføjelser til det oprindelige forslag, idet man nu søger at adskille, hvad der er større og mindre husdyr, og lægger op til, at der uden tilladelse af udenforstående skal kunne holdes husdyr, der ikke forlader lejligheden, såsom undulater, marsvin, hamstere, kastrede hankatte

og krokodiller – hvis nogen måtte have lyst til noget sådant. Dertil er at sige, som boligministeren også var inde på det i sit svar, at det er der for vidt ikke noget til hinder for i dag, i det omfang det ikke er til gene for de omkringboende.

Det andet element, man fremdrager som en ny ting i sit forslag, er ønsket om, at der ved en ændring af de beboerdemokratiske regler skal åbnes mulighed for at etablere særlige opgange for hundeejere, særlige opgange for katteejere osv., osv. Til denne del af forslaget er blot at sige, at det vil støde på uoverstigelige vanskeligheder at administrere noget sådant, idet der jo eksisterer regler om fri bytteret på boligmarkedet. Der er for visse boligsektorer en pligt til at stille lejligheder til rådighed for mindrebemidlede, for udsanerede og for pensionister, og man kan vel ikke forestille sig, at man skal påbyde disse enten at have et husdyr eller ikke at have noget sådant.

Vi kan altså ikke fra socialdemokratiets side tilsige forslaget en mere velvillig udvalgsbehandling end den, det var genstand for, da det blev behandlet i to foregående samlinger.

Askjær Jørgensen (FP):

Vi kan i fremskridtspartiet ikke rigtig se, at det fremsatte forslag er nødvendigt, eller at det har nogen berettigelse. Vi mener, at det må man selv kunne finde ud af ude på boligmarkedet. De, der ønsker at holde hund, må finde et sted at bo, hvor de kan holde hund uden at genere andre mennesker med det, eller hvor de har lov til det i henhold til de bestemmelser, der fastsættes af udlejeren osv. Det må man kunne klare inden for de enkelte opgange osv., som det er nævnt, uden at vi skal lovgive om det. Vi mener altså, at det er unødvendigt at lovfæste området her nærmere, og kan ikke gå ind for forslaget og støtte det.

Mette Madsen (V):

Da jeg kan se, at venstres ordfører er blevet forsinket, skal jeg på venstres vegne sige, at vi gerne vil se på det foreliggende forslag i udvalget.

Annelise Gottfredsen (KF):